

7. Національна поліція вживає відповідний комплекс заходів щодо унеможливлення доступу сторонніх суб'єктів до зазначених відомостей;

8. За порушення режиму обігу інформації з обмеженим доступом Національної поліції встановлено дисциплінарну, адміністративну і кримінальну відповідальність.

До основних сфер діяльності Національної поліції, де міститься службова інформація, відносяться: 1) сфера здійснення оперативно-розшукових дій; 2) сфера протидії тероризму та екстремістським проявам; 3) сфера діяльності чергових речовин; 4) сфера забезпечення публічної безпеки і порядку; 5) сфера охорони працівників суду, правоохоронних, учасників кримінального процесу та ін. 6) сфера боротьби з окремими видами злочинів; 7) сфера роботи з кадрами; 8) сфера мобілізаційної роботи; 9) сфера зв'язку, інформаційно-телекомунікаційних питань та комп'ютерних мереж; 10) сфера охорони державної таємниці; 11) сфера криптографічного захисту громадян.

Отже, підбиваючи підсумки, можна зазначити, що обмежений доступ інформації дає змогу забезпечити нерозголошення інформації, що може завдати істотної шкоди інтересам національної безпеки, порушенні територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей.

1. Єфімов, В.В. Забезпечення державної таємниці в оперативно-розшуковій діяльності // науковий вісник ДДУВС. – 2011р.

2. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. // ВВР. – 1994. – № 16.

3. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. // ВВР. – 1992. – № 48.

Матвієнко Євгенія Ігорівна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки **Чуриков Д.С.**

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Глибокі перетворення, котрі відбуваються в Україні, потребують перебудови і помітного зростання на цій основі рівня дієвості та якості діяльності правоохоронних органів. У першу чергу ці вимоги стосуються Національної поліції, тому що виконання нею завдань сьогодення пов'язане передусім з реалізацією цілого ряду нових положень, заснованих на визнанні загальнолюдських цінностей: поважного ставлення до особи, посилення охорони прав та

свобод громадян, різних форм власності та інших пріоритетів правового, демократичного суспільства, визначених Конституцією України та міжнародним правом. Безперечно найбільший обсяг праці в охороні прав і свобод осіб виконуються поліцією, на реформу яких витрачаються великі кошти та зусилля. Одночасно реформування системи Національної поліції України відбувається на принципово новій базі, яка характеризується відмовою передусім від усталених підходів, державно-владного призначення і переходу до принципово нових підходів до роботи, соціального призначення що, відповідно, зумовлює зміну назви "міліція" на "поліція", а, крім того, головним критерієм відбору на службу до поліції є чесність, порядність, професіоналізм та бажання допомагати людям.

Поліція зарубіжних країн у своїй роботі використовує лише кілька стадій адміністративного процесу, як правило, початкові, а не всі, які здебільшого здійснюються в Україні. Всі інші стадії адміністративного процесу (як правило, центральні і заключні) в зарубіжних країнах - це прерогатива судів. Тому як висновок, - поліція України в багатьох випадках виконує не властиві їй функції. На основі порівняння статистики покарань, які застосовуються поліцією України та поліцією зарубіжних країн, встановлено, що поліція зарубіжних країн у негативному плані зустрічається з населенням набагато рідше (маються на увазі затримання, арешти, обшуки, винесення рішень про покарання та ін.).

Те, як ставиться до поліції суспільство не відноситься в повній мірі до рівня її діяльності, однак певним чином результати такої діяльності дещо впливають на його психологію. Поліція зарубіжних країн насамперед використовує заходи попередження та припинення, але значно рідше - покарання. Близько 30% діяльності поліції зарубіжних країн це робота з попередження злочинів та інших правопорушень. Головними її об'єктами є місця де скупчується молодь, робітничі квартали, райони, населені емігрантами, та інші території, де частіше вчиняються правопорушення.

Перебудова органів внутрішніх справ та створення Національної поліції України відбувається з урахуванням найбільш ефективних форм і методів діяльності поліцейських служб різних країн, що дає можливість сподіватися на незворотні зміни. Головним завданням у цьому процесі визначено переорієнтацію із карально-репресивної стратегії поліції на партнерство й соціальне обслуговування, наслідками чого слід очікувати зниження рівня суперечностей між населенням та правоохоронцями та підвищення рівня довіри до поліції.

Поліцейські системи розвинутих країн світу, насамперед таких, як Великобританія, США, Франція та ін., мають великий досвід протидії злочинності. Усе це накладає відбиток на організацію підготовки відповідних кадрів, змушує враховувати усі здобутки минулого і сучасності, широко розвивати міжнародну кооперацію не лише в питаннях безпосередньо правоохоронної діяльності, а й навчання, стажування, обміну досвідом персоналу поліцейських служб та органів.

Нами проаналізовано досвід підготовки кадрів поліції зазначених зарубіжних країн. Відбір і підготовка поліцейських кадрів Великобританії включає в себе такі етапи: 1) початкова підготовка для новообранців - констеблів (рядових поліцейських), яка здійснюється протягом перших двох років служби; 2) спеціальна підготовка служби карного розшуку, дорожнього руху і ряду інших служб; 3) підготовка сержантів та інспекторів поліції; 4) підготовка керівних кадрів поліції.

У Франції система підготовки поліцейських кадрів має централізований характер і покладена на Дирекцію освіти поліції, яка входить до структури поліції, як національної, так і муніципальної. Загальне керівництво цією багатопрофільною системою здійснює МВС. Початкова підготовка рядових поліцейських найбільш налагодженою ланкою у системі професійної підготовки МВС Франції. Вона триває 12 місяців. протягом чотирьох місяців слухачі отримують базові знання, необхідні поліцейському для несення патрульної служби. Після цього учні направляються на стажування в поліцейські підрозділи, де під керівництвом досвідченого наставника знайомляться з практичною роботою. За результатами роботи керівник стажування виставляє підопічному оцінку.

Правоохоронні органи України виконують широке коло завдань і функцій щодо забезпечення правопорядку, захисту прав і свобод громадян, запобігання правопорушенням і припинення їх, тому від удосконалення правоохоронної діяльності значною мірою залежить зміцнення законності і правопорядку в країні. Прагнення Української держави стати повноправним членом Європейського співтовариства спрямовує її зусилля на зміцнення напрямів діяльності правоохоронних органів з метою першочергового забезпечення гармонізації світових стандартів дотримання прав і свобод людини та національних конституційних норм. Необхідність суттєвого підвищення ефективності поліцейської діяльності потребує ґрунтовного й послідовного наукового аналізу організаційно-правових засад діяльності аналогічних підрозділів країн світу. Розгляд теоретичних і практичних аспектів діяльності поліцейських підрозділів країн світу одним із основних напрямів сучасних наукових досліджень у сфері правоохоронної діяльності. Під час розробки концепцій і доктрин розвитку або реформування тієї чи іншої сфери суспільного життя ми насамперед звертаємо увагу на позитивний досвід провідних країн світу. Вони побудували громадянське суспільство й державне управління за зразком найрозвинутіших країн. Ще одним аргументом на користь запозичення та використання позитивного досвіду провідних країн прагнення нашої держави стати повноправним членом європейського співтовариства. Чималу користь цей досвід може принести Україні під час розбудови власних правоохоронних органів, насамперед поліцейських.